

RODZINA

nadzieją przyszłości
otuchą w teraźniejszości

CZĘŚĆ II

Redakcja:

Kamila Korab

Zespół:

Oskar Jurek

Adam Poręba

Antoni Myjak

Projekt graficzny i skład:

Ewa Prokop-Rodzoń

Fundacja Misji Obywatelskiej

www.fmo.com.pl

Rzeszów, 2022

SPIS TREŚCI

Słowo wstępu.....	3
Pozew o odszkodowanie i zadośćuczynienie za zerwane zaręczyny.....	8
Pozew o separację, wniosek o separację i ich przykre skutki.....	11
Pozew o rozwód i jego przykre skutki.....	13
Mediacja jako polubowny sposób rozwiązywania mażeńskich konfliktów.....	15
Procedura ubiegania się o becikowe i kosiniakowe.....	17
Procedura ubiegania się o 500 +.....	20
Procedura ubiegania się o świadczenie Dobry start.....	22
Procedura ubiegania się o Rodzinny Kapitał Opiekuńczy.....	24
Procedura ubiegania się o dodatek na żłobek lub opiekuna.....	26
Procedura aktywacji bonu turystycznego.....	28
Jak uzyskać Kartę Dużej Rodziny.....	29
Postępowanie o umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka.....	31
Instytucje, które wspierają rodzinę.....	33

SŁOWO WSTĘPU

Oddajemy do Państwa rąk drugą, praktyczną część broszury powstałą w ramach projektu „Z myślą o rodzinie. Z misją o przyszłości”, realizowanego w ramach III otwartego konkursu ofert w zakresie promocji rodziny „Po pierwsze Rodzina!” na rok 2022, zorganizowanego przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej. W drugiej części broszury zwrócimy Państwa uwagę na szczególnie dotkliwą procedurę rozwodu, separacji, ale także procedury, które bezpośrednio dotyczą instytucji związanych z rodziną omawianych w pierwszej części naszej publikacji.

Niniejsza publikacja ma na celu unaocznienie Państwu jak poważne w skutkach mogą być np. zerwane zaręczyny, rozwód, separacja. Podkreślimy dlaczego warto postawić na mediacje małżeńskie jako pozasądowy sposób rozwiązywania sporów, który często prowadzi do pojednania. Chcemy także przedstawić Państwu w jaki sposób ubiegać się o świadczenia związane z rodzicielstwem i byciem członkiem rodziny wielodzietnej. Zwrócimy także Państwa uwagę na procedurę związaną z umieszczeniem dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka. W końcu podpowiemy gdzie można szukać pomocy w rozwiązaniu problemów rodzinnych. Mamy nadzieję, że zaprezentowane przez nas praktyczne treści istotnie wpłyną na kształtowanie i promocję postaw prorodzinnych opartych na trwałym małżeństwie kobiety i mężczyzny, wspieraniu małżeństwa jako najlepszego środowiska dla dorastania dzieci, przygotowanie par do radzenia sobie z trudnościami i konfliktami w życiu codziennym jak również wspieranie młodych ludzi w zakładaniu rodziny, a także przedstawienie funkcjonowania rodzin wielodzietnych.

Żywimy nadzieję, że ta praktyczna część broszury przyczyni się do kształtowania postaw prorodzinnych, budowania trwałych związków, wzmacniania więzi rodzinnych oraz pogłębiania relacji w polskich rodzinach.

Nadrzędną ideą, która towarzyszyła idei związanej z powstaniem tej praktycznej części broszury jest chęć promowania podstawowej komórki społecznej, którą bez wątpienia jest rodzina jako najstarsza, najpowszechniejsza forma życia społecznego oraz jako fundament rozwoju i wychowania człowieka.

Jako Redakcja tej broszury, mamy świadomość, że w dzisiejszych czasach kiedy coraz bardziej powszechne staje się odchodzenie od instytucji małżeństwa na rzecz konkubinatu, związków partnerskich oraz świadome i dobrowolne podejmowanie decyzji o bezdzietności, bardzo ważne stało się wzmacnianie pozycji rodziny jako nierozzerwalnego związku kobiety i mężczyzny oraz promowanie posiadania potomstwa jako owocu miłości małżeńskiej.

Rodzina znajduje się w sercu polityki społecznej rządu. To właśnie w niej tkwi potencjał stanowiący o rozwoju naszego kraju. Rządowe programy pomocowe skierowane do rodzin takie jak między innymi: Rodzina 500 +, Rodzinny Kapitał Opiekuńczy, Dobry Start, Małuch +, Karta Dużej Rodziny wspierają polskie rodziny, umożliwiają godne życie, a przy tym ułatwiają rozwój zawodowy rodziców.

Inwestycja w rodzinę to długofalowa inwestycja w Polskę – naszą najdroższą Ojczyznę. Pielęgnowanie tradycyjnych wartości jakimi są małżeństwo, rodzicielstwo czy wielodzietność bez wątpienia przyczyni się do umacniania Polski jako kraju, który w pierwszej kolejności stawia na bezcenne wartości. Takim bezcennym autorytetem bez wątpienia jest rodzina.

Wychodząc naprzeciw tym wyzwaniom, chcemy promować wartości, które dziś niestety odchodzą w zapomnienie, a które w istocie ukształtowały naszą tożsamość jako Polaka, ale przede wszystkim człowieka.

Zapraszamy do zapoznania się z drugą, praktyczną częścią broszury i owocnego korzystania z niej.

Zespół Fundacji Misji Obywatelskiej

Z MYŚLĄ O RODZINIE Z MISJĄ O PRZYSZŁOŚCI

Projekt dofinansowany w konkursie
Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej
„Po pierwsze Rodzina!” na rok 2022!

Ministerstwo Rodziny
i Polityki Społecznej

**Po pierwsze
Rodzina!**

KONKURS MINISTRA RODZINY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
I PEŁNOMOCNIKA RZĄDU DO SPRAW POLITYKI DEMOGRAFICZNEJ

Pozew o odszkodowanie i zadośćuczynienie za zerwane zaręczyny

W pierwszej części broszury przedstawiliśmy czym właściwie jest instytucja narzeczeństwa. Wskazaliśmy jaki jest jej cel, na co zwrócić uwagę w okresie narzeczeństwa. Mało kto jednak zdaje sobie sprawę, że zgodnie z orzecznictwem sądów zerwane zaręczyny mogą nieść ze sobą poważne konsekwencje. To z kolei oznacza, że przyrzeczenie małżeństwa nie jest prawnie obojętne.

Zgodnie z kodeksem cywilnym, a dokładnie z art. 415 kodeksu cywilnego: „Kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia”. Przepis ten reguluje tzw. odpowiedzialność deliktową, na zasadzie winy. Na uwagę w tym miejscu zasługuje ugruntowane orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 1953 r. (sygn. akt: II C 687/53) zgodnie z którym: „Lekkomyślne spowodowanie kosztów niedoszłego ostatecznie do skutku przyjęcia weselnego stanowi podstawę do żądania stosownego odszkodowania od osoby zrywającej przyrzeczenie małżeństwa”. Orzeczenie to mimo, że liczy kilkadziesiąt lat wciąż pozostaje aktualne.

W praktyce oznacza to tyle, że zerwanie zaręczyn przez narzeczoną lub narzeczonego może uprawniać osobę, która z tego tytułu poniosła szkodę do złożenia pozwu o odszkodowanie przeciwko osobie, która zerwała zaręczyny. Ponadto możliwe jest także ubieganie się o zadośćuczynienie, jednakże na uwadze trzeba mieć ugruntowane stanowisko sądów, zgodnie z którym: „Podstawą prawną żądania

zadośćuczynienia jest art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. Krzywda podlegająca naprawieniu przez zasądzenie zadośćuczynienia to zarówno cierpienia fizyczne oraz cierpienia psychiczne. Przyznanie zadośćuczynienia nie jest obligatoryjne, zawsze jest poddane szczegółowej analizie i konkretnemu rozpoznawanemu przypadkowi. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień i powinno stanowić rekompensatę za doznaną krzywdę. Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględniać przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, przy czym określając wysokość zadośćuczynienia pieniężnego Sąd powinien wziąć po uwagę takie okoliczności jak: wiek poszkodowanego, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwo, oszpecenie), rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiowa oraz inne czynniki podobnej natury (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.11.2007, V CSK 245/07)".

Roszczenie o odszkodowanie i zadośćuczynienie przeciwko osobie, która zerwała zaręczyny przedawnia się z upływem 3 lat od dnia w którym poszkodowany dowiedział się albo przy dochowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o szkodzie i o osobie zobowiązanej do jej naprawienia. W praktyce oznacza to, że pozew o odszkodowanie i zadośćuczynienie przeciwko osobie, która zerwała zaręczyny można wnieść w terminie 3 lat od dnia zerwania zaręczyn.

Chcąc skonstruować pozew o odszkodowanie i zadośćuczynienie należy pamiętać o:

1. terminie przedawnienia roszczeń – 3 lata od zerwania zaręczyn,
2. tym, że odszkodowanie ma zrekompensować szkodę jaką poniósł Powód z tytułu zerwanych zaręczyn (szkoda majątkowa) np. koszty wizyt u terapeuty, u psychiatry, które stały się konieczne po zerwaniu zaręczyn, uiszczone koszty na lokal gdzie miało odbyć się wesele, koszty zakupu sukni ślubnej czy garnituru i inne tego typu,
3. tym, że wysokość odszkodowania powinna być mierzalna, udowodniona i wykazana wszystkimi możliwymi dowodami

- (paragony, faktury, potwierdzenia przelewów),
4. tym, że szkoda jako uszczerbek na majątku przybiera dwojaką postać straty (uszczipienia majątku) i utraconych korzyści (różnica między tym co się ma na skutek zaistnienia szkody, a tym co mogłoby się mieć gdyby do szkody nie doszło),
 5. tym, że zadośćuczynienie to szkoda niemajątkowa, a zatem wszelkie cierpienia fizyczne oraz psychiczne, bóle, lęki, problemy psychiczne, bezsenność, poczucie odtrącenia, bezradności, a zatem wszystkie negatywne skutki zerwania zaręczyn, nie są one jednak związane z przedmiotami materialnymi czy poniesionymi kosztami. Zadośćuczynienie ma stanowić kwotę odpowiednią do doznanej krzywdy

Zaręczyny to piękna instytucja, którą bez wątplenia należy promować. Jednakże należy mieć na uwadze to, że do zaręczyn należy podchodzić bardzo odpowiedzialnie, gdyż ich zerwanie może rodzić odpowiedzialność majątkową. Zaleca się zatem by oświadczyny były decyzją przemyślaną, odpowiedzialną, dojrzałą, która będzie prowadziła do zawarcia związku małżeńskiego.

Pozew o separację, wnioszek o orzeczenie separacji i ich przykre skutki

Podjęcie decyzji o separacji może rodzić bardzo niebezpieczne skutki. Taka decyzja, pozornie może wydawać się słuszna, może bowiem dawać złudną nadzieję, że rozłąka pomoże rozwiązać, przeczekać lub zamieść pod dywan problemy rodzinne. W istocie jednak wcale tak nie jest. Relacje między małżonkami w czasie separacji można bowiem przyrównać do relacji, która łączy małżeństwa w związkach na odległość, kiedy to jeden z małżonków pozostawia drugiego i decyduje się zazwyczaj z uwagi na podjęcie pracy w innym kraju, czy w innym mieście na osobne życie.

Taki wybór z kolei sprawia, że małżonkowie mają tylko sporadyczny kontakt, co powoduje, że emocjonalnie i fizycznie dystansują się do siebie, aż w końcu mogą stać się dla siebie zupełnie obcymi ludźmi. Wiele małżeństw nie jest w stanie tego przetrwać. Najgorszym wrogiem staje się bowiem obojętność, zniechęcenie, zaniechanie walki o związek, a taki scenariusz wydaje się być rzeczywisty gdy małżonkowie w istocie żyją w pojedynkę. Rodzina natomiast powinna być razem.

Separacja w małżeństwie niesie za sobą ponadto wielkie ryzyko romansów i zdrad. W wielu przypadkach winna temu jest samotność. Decyzja o separacji i negatywne emocje, które do niej doprowadziły, mogą spowodować, że małżonkowie zaczną szukać kogoś, kto ich

pocieszy. Najpierw może pojawić się pragnienie fizycznej obecności nowej osoby w miejsce nieobecnego małżonka. To z kolei rodzi niebezpieczeństwo nowej fascynacji, emocjonalnego uzależnienia od nowej osoby.

Decydując się na separację trzeba zdawać sobie sprawę z czym się ona wiąże. Separacja oznacza między innymi:

- rozdzielnność majątkową, co oznacza, że nie ma już małżeńskiej wspólnoty majątkowej,
- obowiązek alimentacyjny względem dzieci,
- możliwość obowiązku alimentacyjnego względem małżonka,
- obowiązek wzajemnej pomocy między małżonkami,
- możliwość ustalenia kontaktów z dziećmi, orzeczenia w zakresie władzy rodzicielskiej,
- możliwość ustalenia winy w rozkładzie pożycia,
- wyłączenie od dziedziczenia,
- brak możliwości ubiegania się o zachówek po współmałżonku,
- brak domniemania pochodzenia dziecka,
- brak możliwości powrotu do nazwiska sprzed małżeństwa,
- brak możliwości zawarcia nowego związku małżeńskiego.

Sama sprawa o separację niezależnie od tego czy chodzi o wniosek o orzeczenie separacji czy o pozew o separację jest czasochłonna i kosztowna. Separacja zatem z całą pewnością nie jest lekarstwem na problemy w małżeństwie.

Pozew o rozwód i jego przykre skutki

„Miłość nie oznacza emocjonalnego przemijania czy chwilowego oczarowania, ale wyraża wolę i odpowiedzialną decyzję związania się całkowicie na dobre i na złe. Jest darem z siebie samego drugiemu człowiekowi.” To wypowiedź św. Jana Pawła II na temat małżeństwa jako trwałego związku kobiety i mężczyzny. Na uwagę w tym miejscu zasługują jeszcze inne słowa Papieża Polaka, wypowiedziane podczas homilii w czasie Mszy św. odprawionej dla rodzin w Szczecinie 11 czerwca 1987 r.: „Nie ma skuteczniejszej drogi odrodzenia społeczeństw, jak ich odrodzenie przez zdrowe rodziny. A rodzina, która „jest pierwszą szkołą cnót społecznych, potrzebnych wszelkim społeczeństwom”, jest dziś bardzo zagrożona. Wiemy to wszyscy. Jest zagrożona od zewnątrz i wewnątrz. I trzeba, by o tym zagrożeniu, o własnym losie mówili, pisali, wypowiadali się przez filmy czy środki przekazu społecznego nie tylko ci, którzy – jak twierdzą – „mają prawo do życia, do szczęścia i samorealizacji”, ale także ofiary tego obwarowanego prawami egoizmu. Trzeba, by mówiły o tym zdradzone, opuszczone i porzucone żony, by mówili porzuceni mężowie.”

W tym miejscu należy wskazać, że żyjemy w czasach kiedy nie stawia się na naprawianie więzi kiedy ulegają one zepsuciu, ale kiedy to co nie działa tak dobrze jak kiedyś, automatycznie wymienia się na nowe. Tymczasem, prawie każde małżeństwo można uratować, trzeba wiedzieć tylko jak. Najpierw należy odpowiedzieć sobie na pytania co się robi dla ratowania małżeństwa, co się już zrobiło dla ratowania małżeństwa, jak chce się przekonać swojego małżonka do ratowania małżeństwa, czy kocha się swojego małżonka, czy jest się gotowym wybaczyć wyrządzone krzywdy, czy jest się gotowym na pojednanie.

To kluczowe pytania na które należy postawić sobie odpowiedź gdy pojawia się myśl o rozwodzie. Rozwód podobnie jak separacja nie rozwiązuje problemów.

Małżeństwa nie zawiera się tylko na chwilę i nie zrywa się go gdy dzieje się coś niedobrego. Rozwód wpływa negatywnie nie tylko na współmałżonków, ale także na ich rodziny, a nade wszystko dzieci. Ponadto oddziałuje negatywnie na inne małżeństwa.

Co zatem powinni robić żona i mąż aby stworzyć zgodne małżeństwo i nie dopuścić nigdy do rozwodu? Z pewnością prowadzić dialog małżeński, ciągle sobie wybaczać, często przypominać sobie o treści przysięgi małżeńskiej, spędzać razem czas, modlić się za współmałżonka, nosić obrączkę, świętować rocznice ślubu, brać wspólny udział w Mszach św., pielgrzymkach, szanować się wzajemnie.

Pozew o rozwód niesie ze sobą wiele zła. Procesy potrafią ciągnąć się latami i być bardzo kosztowne. Niegdyś kochający się do szaleństwa ludzie, którzy nie widzieli poza sobą świata, z dnia na dzień stają się zupełnie obcymi dla siebie. Rozwody rodzą nienawiść. Wywołują także nieodwracalne zmiany zdrowotne, zarówno w sferze psychicznej, jak i fizycznej małżonków.

Nie da się ponadto ukryć, że dzieci rozwodników radzą sobie w życiu z reguły gorzej niż dzieci, które pochodzą z pełnych rodzin. W młodszy wiek mają gorsze wyniki w nauce, później i w pracy. Mają problemy z radzeniem sobie ze stresem, cierpią na traumy, mają problemy z nawiązywaniem relacji i ich utrzymywaniem. Jak pokazują najnowsze badania dzieci rozwodników rosną w poczuciu winy, częściej zapadają na depresję, mają poczucie odrzucenia, nie rozumieją tłumaczenia mamy i taty, że rozwód jest drugą szansą dla rodziców, bo dla nich samych jest ich końcem świata.

W dzisiejszych czasach niestety rozwód stał się najprostszą, a zarazem najbardziej bolesną drogą rozwiązania kryzysu w małżeństwie. Należy powiedzieć temu stanowcze nie.

Mediacja jako polubowny sposób rozwiązywania małżeńskich konfliktów

Zdecydowanie lepszym sposobem rozwiązywania małżeńskich konfliktów jest mediacja, czyli polubowny, pozasądowy sposób na zażegnanie kryzysu i wypracowanie konkretnego porozumienia w małżeństwie.

Wśród zalet mediacji można wymienić:

- duże szanse na uratowanie małżeństwa po ustaleniu co jest przyczyną konfliktów i możliwość zawarcia ugody,
- umożliwienie wybaczenia doznanych krzywd i przebaczenie,
- uczenie wzajemnego szacunku, dialogu, respektowania praw i odrębnego zdania drugiej osoby, zwrócenie uwagi na przysługujące każdemu człowiekowi prawa, uczenie zrozumienia innych,
- możliwość wsłuchania się w uczucia i potrzeby drugiej strony oraz lepsze zrozumienie powodów jej zachowań,
- oszczędność czasu (mediacja jest krótsza niż postępowanie dotyczące spraw o separację czy rozwód),
- oszczędność pieniędzy (mediacja jest tańsza niż postępowanie sądowe o separację lub rozwód),
- dążenie do porozumienia wypracowanego przez obie strony, nie do wygrania sprawy przez jedną ze stron jak w postępowaniu sądowym,
- rozwiązywanie konfliktów przy udziale bezstronnej osoby mediatora, który nie opowiada się po żadnej stronie,
- brak stresu związanego z postępowaniem sądowym,
- żadna decyzja nie zostaje podjęta bez zgody obu stron.

Spotkania mediacyjne przebiegają w przyjaznych warunkach, w kameralnym otoczeniu. Z reguły potrzebne jest kilka spotkań, które trwają po kilka godzin. Termin spotkania ustalany jest dogodnie przez strony w porozumieniu z mediatorem. Każda ze stron biorących udział w mediacji może przedstawić swoje oczekiwania wobec mediacji, efekt który chciałaby wypracować. Mediacje przebiegają bez udziału osób trzecich, chyba że strony chcą by na mediacji obecny był ich pełnomocnik. Wszystko co zostało wypracowane na mediacjach zostaje poza stronami i mediatorem.

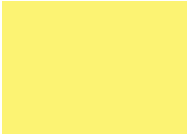
Małżonkowie, którzy chcą rozwiązać konflikt powinni zgłosić się do wybranego mediatora z listy stałych mediatorów, znajdującej się przy Sądach Okręgowych lub do Ośrodka Mediacyjnego. Jeśli sprawa o separację lub rozwód została skierowana już do Sądu, to nic straconego. Na wniosek stron lub na wniosek sędziego, który widzi widoki na ratowanie małżeństwa sprawa może zostać skierowana do mediacji.

Jeśli konflikty małżeńskie rosną w siłę i małżonkowie zaczynają rozważać separację lub rozwód to w pierwszej kolejności powinni spróbować terapii małżeńskiej. Jeśli ta nie przyniesie rezultatów, warto spróbować mediacji rodzinnych. Polubowny sposób rozwiązywania sporów otwiera oczy na przyczyny konfliktów małżeńskich, pomaga zawrzeć porozumienie, wypracować kompromis, uzdrowić relację, wybaczyć, darować. Otworzyć oczy.

Procedura ubiegania się o kosiniakowe i becikowe

Jak zaznaczono w pierwszej części broszury kosiniakowe to świadczenie z którego mogą skorzystać niepracujący rodzice, którzy nie posiadają uprawnień do zasiłku macierzyńskiego. Potocznie nazywane jest zasiłkiem macierzyńskim dla bezrobotnych. Kosiniakowe wypłacane jest w postaci comiesięcznych przelewów w wysokości 1000 zł netto miesięcznie niezależnie od dochodu rodziny czy też miejsca zamieszkania.

Wniosek o wypłatę tego świadczenia można złożyć w okresie 3 miesięcy od dnia porodu lub objęcia dziecka opieką w przypadku przysposobienia. Wówczas kosiniakowe będzie przysługiwało przez okres pełnych 12 miesięcy, jeżeli wniosek zostanie złożony później świadczenie będzie przysługiwało od dnia złożenia wniosku, a nie od dnia narodzin.

O kosiniakowe mogą ubiegać się matka lub ojciec dziecka, opiekun faktyczny dziecka (jeśli wystąpił z wnioskiem do sądu rodzinnego o przysposobienie dziecka) w przypadku objęcia opieką dziecka w wieku do ukończenia 7. roku życia, a w przypadku dziecka z odroczonym obowiązkiem szkolnym – do ukończenia 10. roku życia, rodzina zastępcza za wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej (na tych samych zasadach co opiekun faktyczny), osoba która przysposobiła dziecko (na tych samych zasadach co opiekun faktyczny).

To świadczenie nie przysługuje rodzicom, którzy pobierają świadczenia za granicą lub gdy jeden z opiekunów korzysta już z zasiłku macierzyńskiego.

Wniosek o kosiniakowe dostępny jest m.in. na stronie Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej. Do wniosku należy dołączyć enumeratywnie wymienione dokumenty (m.in. akt urodzenia dziecka, dokumenty które pozwolą ustalić prawo do opieki), a także podać numer rachunku bankowy, na który ma spływać świadczenie. Można go złożyć przez Internet lub też w Ośrodku Pomocy Społecznej czy też w Urzędzie Gminy czy Miasta.

Kosiniakowe to nie to samo co becikowe. Becikowe zależne jest od kryterium dochodowego i od tego ile w rodzinie przypada dochodu na członka rodziny (dochód rodziny w poprzedzającym roku rozliczeniowym nie może przekraczać 1922 zł miesięcznie netto w przeliczeniu na osobę) i czy przez okres ciąży matka dziecka pozostawała pod specjalistyczną opieką specjalistyczną (nie później niż od 10 tygodnia ciąży do porodu matka zobligowana jest pozostawać pod opieką medyczną). Becikowe to jednorazowa zapomoga z tytułu urodzenia dziecka i wynosi 1000 zł na jedno dziecko. Przysługuje mamie lub tacie dziecka, opiekunowi prawnemu dziecka, opiekunowi faktycznemu dziecka na każde dziecko urodzone przy jednym porodzie lub adoptowane. Wniosek o przyznanie becikowego trzeba złożyć w terminie 12 miesięcy od dnia narodzin dziecka, a w przypadku dziecka objętego opieką prawną, faktyczną lub adoptowanego – w terminie 12 miesięcy od dnia objęcia taką formą opieki, ale nie później niż do ukończenia przez nie 18 roku życia.

Wniosek (formularz wniosku i innych niezbędnych dokumentów) o przyznanie becikowego składa się w Urzędzie Gminy lub Miasta właściwym ze względu na miejsce zamieszkania albo w Ośrodku Pomocy Społecznej lub w innej jednostce organizacyjnej gminy, jeżeli to do ich właściwości została przekazana realizacja świadczeń rodzinnych w danej gminie. Właśnie w tych placówkach dostępne są formularze wniosku, ale można je znaleźć także w Internecie.

Do wniosku należy dołączyć:

- skrócony odpis aktu urodzenia dziecka,
- zaświadczenie o pozostawaniu mamy dziecka pod opieką medyczną nie później niż od 10 tygodnia ciąży do dnia porodu wystawione przez lekarza lub położną (z oczywistych względów nie dotyczy do dzieci przysposobionych),
- pisemne oświadczenie drugiego rodzica, że na dziecko nie została pobrana już jednorazowa zapomoga z tytułu jego narodzin,
- zaświadczenie lub własne oświadczenia członków rodziny o dochodzie.

Procedura ubiegania się o 500 +

Świadczenie 500 Plus otrzymują rodziny z dziećmi. W przypadku rodziców rozwiedzionych otrzyma je ten rodzic, który faktycznie sprawuje opiekę nad dzieckiem. Świadczenie przysługuje ponadto: opiekunom faktycznym dziecka, jeśli dziecko wspólnie z nimi zamieszkuje oraz jest przez takich opiekunów utrzymywane, opiekunom prawnym dziecka, rodzicom zastępczym dziecka, osobom prowadzącym rodzinny dom dziecka, dyrektorom placówki opiekuńczo – wychowawczej, dyrektorom regionalnej placówki opiekuńczo – terapeutycznej, dyrektorom interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, dyrektorom domu pomocy społecznej.

To świadczenie wychowawcze przysługuje na każde dziecko do ukończenia przez nie 18 lat. Przysługuje niezależnie od dochodów. Obecnie zadania związane z obsługą programu Rodzina 500+ wykonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Świadczenie jest nienależne gdy dziecko pozostaje w związku małżeńskim, gdy zostało umieszczone w młodzieżowym ośrodku wychowawczym, schronisku dla nieletnich, zakładzie poprawczym, areszcie śledczym, zakładzie karnym, szkole wojskowej lub w innej szkole, gdy podobne świadczenia przysługują za granicą.

Wnioski o wypłatę świadczenia 500 + do ZUS można złożyć tylko drogą elektroniczną przez Internet, a wypłata świadczenia odbywa się w formie bezgotówkowej, na wskazane we wniosku konto bankowe.

Do składanego elektronicznie wniosku należy dołączyć:

- oświadczenie sądu opiekuńczego lub ośrodka adopcyjnego o prowadzonym postępowaniu sądowym w sprawie o przysposobienie dziecka (dot. opiekuna faktycznego),
- orzeczenie sądu opiekuńczego o ustaleniu opiekuna prawnego dziecka (dot. opiekuna prawnego),
- zaświadczenie z Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie albo od innego organizatora pieczy zastępczej, które potwierdza umieszczenie dziecka w pieczy wraz z datą umieszczenia w pieczy zastępczej (dot. rodziców zastępczych, osób prowadzących rodzinny dom dziecka, dyrektorów placówki opiekuńczo – wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo – terapeutycznej, interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego),
- decyzję albo orzeczenie o umieszczeniu dziecka w domu pomocy społecznej wraz ze wskazaniem daty umieszczenia (dot. dyrektorów domu pomocy społecznej),
- orzeczenie sądu o ustanowieniu opieki naprzemiennej (dot. rozwodów, separacji).

Procedura ubiegania się o świadczenie Dobry Start

To świadczenie przysługuje raz w roku na rozpoczynające rok szkolny dzieci do ukończenia 20 roku życia lub 24 roku życia (dot. dzieci, które posiadają orzeczenie o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności, orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, orzeczenie o potrzebie zajęć rewalidacyjno – wychowawczych). Świadczenie to wypłacane jest na dzieci uczące się w szkołach podstawowych, ponadpodstawowych, szkołach artystycznych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, specjalnych ośrodkach szkolno – wychowawczych, specjalnych ośrodkach wychowawczych, ośrodkach rewalidacyjno – wychowawczych oraz uczniom szkół policealnych i szkół dla dorosłych. Nie przysługuje jednak dzieciom uczęszczającym do przedszkola, zerówki ani studentom.

Wsparcie z tego tytułu może uzyskać matka lub ojciec dziecka, opiekun faktyczny dziecka, opiekun prawny, osoba ucząca się (pełnoletni uczeń, który nie jest na utrzymaniu rodziców, ponieważ rodzice nie żyją lub ma od nich ustalone alimenty), rodzina zastępcza, osoba prowadząca rodzinny dom dziecka, dyrektor placówki opiekuńczo – wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo – terapeutycznej, osoba ucząca się będąca osobą usamodzielnioną.

Podobnie jak w przypadku programu Rodzina 500 + rozpatrywaniem wniosków, przyznawaniem i wypłatą świadczenia Dobry Start zajmuje się obecnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Wnioski do ZUS należy złożyć drogą elektroniczną. Możliwe jest to za pośrednictwem portalu PUE ZUS, przez bankowość elektroniczną lub za pośrednictwem portalu informacyjno – usługowego Emp@tia. Wnioski można składać zazwyczaj od 1 lipca każdego roku.

Procedura ubiegania się o Rodzinny Kapitał Opiekuńczy

Rodzinny Kapitał Opiekuńczy (RKO) to świadczenie, które przysługuje na drugie i każde kolejne dziecko w wieku od 12 do 35 miesięcy. Ponadto można się o nie ubiegać jeśli przyjęto dziecko na wychowanie i wystąpiono do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia. Wówczas można otrzymać RKO od pierwszego dnia 12. miesiąca liczonego od dnia, w którym wystąpiono do Sądu z wnioskiem do końca 35 miesiąca, ale maksymalnie do miesiąca w którym dziecko ukończy 7 lat albo do miesiąca, w którym dziecko ukończy 10 lat – jeśli dziecko ma decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego. Świadczenie to nie jest zależne od dochodu rodziny. W sumie wynosi do 12 tys. złotych. Osoby uprawnione do otrzymywania RKO samodzielnie decydują czy chcą otrzymywać świadczenie w wysokości 500 zł przez 24 miesiące, czy w wysokości 1 000 zł przez 12 miesięcy. Świadczenie otrzymuje się w formie bezgotówkowej na wskazany we wniosku numer rachunku płatniczego w Polsce lub na rachunek bankowy w państwie członkowskim UE/EFTA, jeśli się tam mieszka.

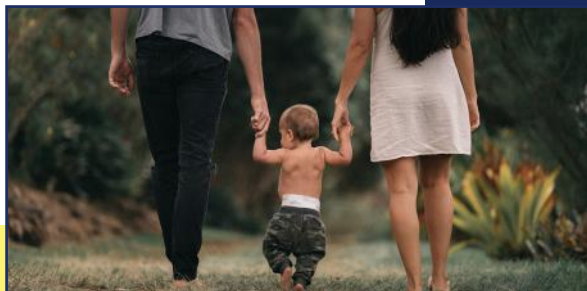
RKO przysługuje matce, ojcu dziecka oraz osobie, która przyjęła dziecko na wychowanie i wystąpiła do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie jego przysposobienia. Warunkiem otrzymania tego świadczenia jest zamieszkiwanie z dzieckiem i utrzymywanie go.

RKO nie przysługuje jeśli dziecko zostało umieszczone w pieczy zastępczej, rodzic został pozbawiony władzy rodzicielskiej, jeśli świadczenie o podobnym charakterze zostało przyznane za granicą (nie dotyczy to świadczeń z państw członkowskich UE/EFTA lub Wielkiej Brytanii).

Za pierwsze dziecko w rodzinie uważa się: dziecko własne, dziecko małżonka, dziecko drugiego rodzica, z którym rodzic wychowuje wspólne dziecko, dziecko, przyjęte na wychowanie, jeśli wystąpiono do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie jego przysposobienia.

Aby otrzymać RKO do elektronicznie składanego wniosku (RKO – R [rodzic dziecka], RKO – O [jeśli wystąpiło się do sądu opiekuńczego z wnioskiem o przysposobienie dziecka]) należy dołączyć m.in.:

- zaświadczenie sądu opiekuńczego lub ośrodka adopcyjnego o prowadzonym postępowaniu sądowym w sprawie przysposobienia dziecka z datą wystąpienia do sądu (dot. przyjęcia dziecka na wychowanie),
- oświadczenie o dacie przyjęcia na wychowanie dziecka, w stosunku do którego wystąpiło się do sądu z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie jego przysposobienia,
- decyzję albo zaświadczenie dyrektora szkoły publicznej o odroczeniu obowiązku szkolnego – jeśli dziecko od 7 do 10 lat ma odroczony obowiązek szkolny,
- orzeczenie sądu o ustanowieniu opieki naprzemiennej – w przypadku opiekowania się dzieckiem na przemian z drugim rodzicem.

Procedura ubiegania się o dodatek na żłobek lub opiekuna

Wniosek o dofinansowanie opłaty za pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna można złożyć elektronicznie w Zakładzie Ubezpieczeń Zdrowotnych. Tego rodzaju dopłata nie zależy od dochodów rodziny. Dodatek ten wynosi maksymalnie 400 zł miesięcznie na dziecko, ale nie więcej niż wysokość opłaty jaką się ponosi za pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna. Do opłaty nie wlicza się kosztów wyżywienia dziecka.

Wniosek o dopłatę można złożyć najwcześniej w dniu, w którym dziecko zacznie uczęszczać do żłobka, klubu dziecięcego lub dziennego opiekuna. Złożenie wniosku w terminie 2 miesięcy od dnia w którym dziecko zaczęło uczęszczać do ww. placówek lub korzystać z opieki opiekuna oznacza, że ZUS przyzna dofinansowanie od pierwszego dnia pobytu. Złożenie wniosku później oznacza, że ZUS przyzna dofinansowanie dopiero od miesiąca, w którym wniosek został złożony. ZUS przekazuje dofinansowanie do 20 dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc, na numer konta podmiotu prowadzącego żłobek, klub dziecięcy, zatrudniającego dziennego opiekuna lub na rachunek bankowy opiekuna prowadzącego własną działalność.

Dofinansowanie przysługuje jeżeli:

- jest się rodzicem dziecka, opiekunem prawnym lub osobą, której sąd powierzył sprawowanie opieki nad dzieckiem (np. rodzicem zastępczym),

- dziecko uczęszcza do żłobka, klubu dziecięcego lub korzysta z opieki dziennego opiekuna,
- nie otrzymuje się na to dziecko RKO.

O dofinansowanie można się ubiegać na dziecko:

- pierwsze i jedyne w rodzinie,
- pierwsze w rodzinie, jeśli na kolejne pobiera się RKO,
- drugie i kolejne w rodzinie, które ma mniej niż 12 miesięcy albo więcej niż 35 miesięcy i na które ZUS przyznał RKO i pobrano RKO w łącznie przysługującej wysokości.

Aby otrzymać dopłatę należy złożyć do ZUS wniosek:

- DZ- R (dot. matki albo ojca dziecka),
- DZ-O (dot. pieczy zastępczej, opiekuna prawnego, opiekuna faktycznego),
- DZ-D (dot. dyrektora placówki opiekuńczo – wychowawczej, opiekuńczo – terapeutycznej, interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego).

Do składanego elektronicznie wniosku należy dołączyć:

- zaświadczenie sądu opiekuńczego albo ośrodka adopcyjnego o prowadzonym postępowaniu sądowym w sprawie o przysposobienie dziecka (dot. opiekuna faktycznego dziecka),
- orzeczenie sądu opiekuńczego o ustaleniu opiekuna prawnego dziecka (dot. opiekuna prawnego),
- zaświadczenie z PCPR albo od innego organizatora pieczy zastępczej, które potwierdza umieszczenie dziecka w pieczy wraz ze wskazaniem daty umieszczenia w pieczy (dot. rodziców zastępczych, osób prowadzących rodzinne domy dziecka, dyrektorów placówek wychowawczych),
- upoważnienie dyrektora do złożenia w jego imieniu wniosku o dofinansowanie obniżenia opłaty na pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna (dot. składania wniosku w imieniu dyrektora),
- dokument, w którym sąd powierza sprawowanie opieki nad dzieckiem (dot. składania wniosku jako inna osoba, której sąd powierzył sprawowanie opieki nad dzieckiem).

Procedura aktywacji bonu turystycznego

Polski Bon Turystyczny to jednorazowa forma wsparcia w wysokości 500 zł na każde dziecko do 18 roku życia oraz jedno dodatkowe świadczenie w formie uzupełnienia bonu, w wysokości 500 zł dla dzieci z orzeczeniem niepełnosprawności. Bon można wykorzystać do 31 marca 2023 r. płacąc nim za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne w Polsce.

By otrzymać bon turystyczny nie trzeba składać żadnego wniosku. Bon należy jedynie aktywować. Chcąc to zrobić trzeba zalogować się w serwisie www.zus.pl na swój profil na PUE ZUS. Kolejno należy wybrać zakładkę OGÓLNY, potem przejść do zakładki POLSKI BON TURYSTYCZNY, a następnie kliknąć MÓJ BON. Dalej należy tylko uzupełnić swój adres e – mail oraz numer telefonu.

Jak uzyskać Kartę Dużej Rodziny

Rodziny, które liczą troje lub więcej dzieci mogą uzyskać Kartę Dużej Rodziny w postaci Karty plastikowej lub Karty mobilnej. Będąc jej posiadaczem można liczyć na rabaty przyznane na różne towary i usługi. Karta przyznawana jest niezależnie od wysokości dochodu w rodzinie.

Taką kartę mogą uzyskać osoby, które mają na utrzymaniu przynajmniej troje dzieci, czyli:

- ojciec i matka,
- macocha lub ojczym,
- dzieci,
- rodziny zastępcze,
- rodzinne domy dziecka.

Chcąc otrzymać Kartę Dużej Rodziny należy:

- skontaktować się z Urzędem Miasta lub Gminy i sprawdzić, która instytucja w danej miejscowości zajmuje się Kartami Dużej Rodziny,
- wypełnić wniosek o przyznanie Karty Dużej Rodziny i przygotować odpowiednie dokumenty (można go pobrać z Internetu),
- złożyć wniosek w odpowiedniej instytucji (można to zrobić stacjonarnie w urzędzie odpowiedniej instytucji w gminie, która zajmuje się Kartami Dużej Rodziny lub przez Internet za pośrednictwem portalu Emp@tia,
- odebrać Kartę Dużej Rodziny.

Karta Dużej Rodziny w przypadku rodziców ważna jest całe ich życie, w przypadku dzieci do ukończenia przez nie 18 lat, w przypadku dzieci, które dalej uczą się w szkole lub studiują do ukończenia nauki, maksymalnie do ukończenia 25 lat, jeśli chodzi o dzieci niepełnosprawne to na czas obowiązywania orzeczenia o niepełnosprawności.

Postępowanie o umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka

Potrzeba ustanowienia pieczy zastępczej zachodzi wówczas, gdy dziecko nie ma zapewnionej należytej opieki. Chodzi o sytuacje gdy dziecko nie ma rodziców, jak i wtedy, gdy jego rodzice zostali pozbawieni lub ograniczeni w władzy rodzicielskiej. Gdy się tak stanie sąd opiekuńczy wszczyna postępowanie. Kolejno sąd ma obowiązek wystąpić do właściwych jednostek o sporządzenie opinii do:

- właściwego ośrodka pomocy społecznej,
- centrum usług społecznych,
- starosty właściwego ze względu na miejsce sprawowania rodzinnej pieczy zastępczej na terenie innego powiatu niż powiat miejsca zamieszkania dziecka.

Podmioty te w wyznaczonym przez sąd terminie sporządzają opinię o dotychczasowym sprawowaniu funkcji przez rodzinę zastępczą lub prowadzącego rodzinny dom dziecka oraz informację z rejestru danych prowadzonego przez starostę na podstawie przepisów o wspieraniu rodziny w systemie pieczy zastępczej. Tego typu opinia ma dawać sądowi pogląd na to jak rodzina zastępcza lub prowadzący rodzinny dom dziecka dotychczas radzili sobie sprawując pieczę zastępczą nad powierzonymi im dziećmi. Sąd dysponując tego typu opinią i zawartymi w niej informacjami będzie mógł podjąć decyzję co do formy rodzinnej pieczy zastępczej dla określonego dziecka. Sąd opiekuńczy może ustanowić dla dziecka pieczę zastępczą w ten sposób, że umieści dziecko w rodzinnym domu dziecka albo w rodzinie zastępczej. Sąd wydając orzeczenie kieruje się dobrem dziecka.

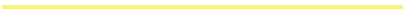

Instytucje, które wspierają rodzinę

W Polsce funkcjonuje szereg instytucji, których główną funkcją jest wspieranie rodziny jako podstawowej i najważniejszej komórki społecznej znanej nam z historii i współczesnych cywilizacji. Wśród tych, które pełnią najważniejsze funkcje należy wymienić:

Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej

W skład Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej wchodzi komórki organizacyjne obsługujące sprawy z działu administracji rządowej „zabezpieczenie społeczne”, „rodzina”, „praca”. Do zadań Ministerstwa w ramach działu „rodzina” należą sprawy:

- uwarunkowań demograficznych w kraju,
- opieki nad dzieckiem do lat 3,
- ochrony i wspierania rodziny z dziećmi na utrzymaniu, w szczególności rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej,
- rozwoju systemu pieczy zastępczej nad dzieckiem,
- koordynowania i organizowania współpracy organów administracji publicznej, organizacji pozarządowych i instytucji w zakresie realizacji praw rodziny i dziecka,
- współpracy międzynarodowej dotyczącej realizacji i ochrony praw rodziny i dziecka.

W sercu prac Ministerstwa znajduje się rodzina, co jest widoczne poprzez działania jakie Ministerstwo podejmuje na jej rzecz. Dzięki nim polskie rodziny mogą liczyć m.in. na urlopy dla rodziców przeznaczone na opiekę nad noworodkiem, na więcej miejsc

w żłobkach, na comiesięczne wsparcie w ramach programu „Rodzina 500 +” czy na pomoc w kompletowaniu szkolnej wyprawki pochodzącą z programu „Dobry Start”. Ministerialne wsparcie udzielane polskim rodzinom pozostaje szczególnie dostrzegane.

Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie

To samodzielne jednostki organizacyjno – budżetowe, które są podporządkowane zarządowi powiatu. Ich zadania wynikają m.in. z ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Do głównych zadań tych jednostek należą:

- prowadzenie specjalistycznego poradnictwa,
- organizowanie opieki w rodzinach zastępczych,
- zapewnienie opieki i wychowania dzieciom całkowicie lub częściowo pozbawionym opieki rodziców poprzez organizowanie i prowadzenie ośrodków adopcyjno – opiekuńczych, placówek opiekuńczo – wychowawczych, dla dzieci i młodzieży,
- przyznawanie pomocy pieniężnej na usamodzielnienie oraz na kontynuowanie nauki osobom opuszczającym domy pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie, domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, rodziny zastępcze oraz schroniska dla nieletnich, zakłady poprawcze, specjalne ośrodki szkolno – wychowawcze lub młodzieżowe ośrodki wychowawcze,
- prowadzenie punktów interwencji kryzysowej i wiele innych.

Komisje Rodziny i Spraw Społecznych przy jednostkach samorządu terytorialnego

W zakres ich działania wchodzi m.in.:

- sprawy dotyczące kreowania i promowania polityki prorodzinnej,
- szeroka współpraca z instytucjami działającymi na rzecz rodzin,
- świadczenie różnorodnych form pomocy rodzinom i osobom potrzebującym pomocy z powodu niepełnosprawności, bezdomności, samotności, pieczy zastępczej, likwidacji patologii społecznych i inne.

Ośrodki Pomocy Społecznej

Ośrodki Pomocy Społecznej mają na celu wspieranie osób i rodzin, które z różnych powodów znalazły się w trudnych sytuacjach życiowych oraz zapobieganie takim sytuacjom.

Pomoc społeczna skierowana jest do rodzin i osób, które są bezdomne, uzależnione, wykluczone społecznie, są dotknięte przemocą w rodzinie, niepełnosprawnością.

Ośrodki Pomocy Społecznej przyznają i wypłacają świadczenia socjalne. Świadczenia pomocowe udzielane są na wniosek samej osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego lub innej osoby. Niekiedy jednak pomoc socjalna udzielana jest z urzędu.

Rzecznik Praw Dziecka

Art. 72 Konstytucji RP stanowi o ochronie praw dziecka w Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z nim każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją, a dziecko pozbawione opieki rodziców ma prawo do opieki i pomocy władz publicznych. Na straży praw dzieci stoi Rzecznik Praw Dziecka, który wyposażony jest w uprawnienia o charakterze kontrolnym, ostrzegawczym i inicjującym.

Rzecznik Praw Dziecka zatem troszczy się o prawa dzieci, w tym:

- prawo do życia i ochrony zdrowia,
- prawo do wychowania w rodzinie,
- prawo do godziwych warunków socjalnych,
- prawo do nauki.

NGO

W naszym kraju istnieje ponadto mnóstwo organizacji pozarządowych, których celem statutowym jest wielopłaszczyznowa ochrona i wspieranie rodziny. Ta pomoc przybiera rozmaite formy, wśród najczęstszych należy wymienić pomoc społeczną skierowaną do

rodzin, a ponadto wyrównywanie szans tych rodzin. Na uwagę zasługują także nieocenione działania fundacji i stowarzyszeń, które niosą pomoc małżeństwom w kryzysie, samotnym matkom czy ojcom, dzieciom i młodzieży z problemami. Szczególnie ważna staje się pomoc psychologiczna oferowana przez tego rodzaju organizacje na rzecz rodzin borykających się z trudnościami. Fundacje i stowarzyszenia tworzą ponadto grupy wsparcia i rozwoju, warsztaty dla rodzin.

Kościół

Niebagatelną rolę w promowaniu i wspieraniu wartości rodzinnych odgrywa Kościół jako wspólnota ludzi wierzących. Kościół jednoznacznie podkreśla nierozzerwalność małżeństwa jako instytucji ustanowionej przez samego Boga i potępia rozwody. W ramach Kościoła działają różne wspólnoty, które za cel stawiają sobie wielopłaszczyznowe wspieranie rodzin, zarówno tych borykających się z trudnościami takimi jak chociażby alkoholizm, przeżywających kryzys w małżeństwie jak i z różnych powodów niepełnych. Kościół udziela też wsparcia rodzinom poprzez organizowanie rekolekcji dla rodzin czy małżeństw czy duszpasterstwa rodzin. Wśród najbardziej znanych ruchów i stowarzyszeń katolickich, które wspierają życie małżeńsko – rodzinne należy wymienić:

- Domowy Kościół,
- Instytut Świętej Rodziny,
- Ruch Duchowości Małżeńskiej – Equiper Noter Dame,
- Ruch Focolari,
- Ruch Nowe Rodziny,
- Stowarzyszenie Rodzin Katolickich.

Niniejsza publikacja jest kontynuacją broszury mającej na celu kształtowanie i promocję postaw prorodzinnych opartych na trwałym małżeństwie kobiety i mężczyzny, wspieraniu małżeństwa jako najlepszego środowiska dla dorastania dzieci, przygotowanie par do radzenia sobie z trudnościami i konfliktami w życiu codziennym jak również wspieranie młodych ludzi w zakładaniu rodziny, a także przedstawienie funkcjonowania rodzin wielodzietnych.

Nadrzędną ideą, która towarzyszyła idei związanej z powstaniem tej broszury jest chęć promowania podstawowej komórki społecznej, którą bez wątpienia jest rodzina jako najstarsza, najpowszechniejsza forma życia społecznego oraz jako fundament rozwoju i wychowania człowieka.

Inwestycja w rodzinę to długofalowa inwestycja w Polskę – naszą najdroższą Ojczyznę. Pielęgnowanie tradycyjnych wartości jakimi są małżeństwo, rodzicielstwo czy wielodzietność bez wątpienia przyczyni się do umacniania Polski jako kraju, który w pierwszej kolejności stawia na bezcenne wartości. Takim bezcennym autorytetem bez wątpienia jest rodzina.

Z MYŚLĄ O RODZINIE Z MISJĄ DLA PRZYSZŁOŚCI

Ministerstwo Rodziny
i Polityki Społecznej

Po pierwsze
Rodzina!

KONKURS MINISTRA RODZINY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
I PEŁNOMOCNIKA RZĄDU DO SPRAW POLITYKI DEMOKRATYCZNEJ

FUNDACJA
Misji Obywatelskiej